

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212010233
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212010233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa, v trestnej veci proti obžalovaným ml. E. E., nar. XX.X.XXXX v T. nad T. a H. P., nar. XX.X.XXXX v T. nad T., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. marca 2013, o odvolaní obžalovaného H. P. a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 9.1.2013, sp.zn. 1T/95/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok u oboch obžalovaných vo výrokoch o trestoch odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný ml. E. E., nar. XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom T. nad T., ul. S. XXXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. h), k), l) Tr.zák., § 118 ods. 1 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 117 ods. 4 Tr.zák. sa obžalovaný ml. E. E. na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný H. P., nar. XX.X.XXXX v T. nad T., trvale bytom T. nad T., ul. Z. F. č. XXXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr.zák., § 36 písm. d) Tr.zák., § 37 písm. j), k) Tr.zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. sa obžalovaný H. P. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku touto zmenou zostávajú nedotknuté.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie Okresného prokurátora Bánovce nad Bebravou vo vzťahu k obžalovanému H. P. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 9.1.2013, sp. zn. 1T/95/2012 boli obžalovaní ml. E. E. a H. P. uznaní vinnými pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. na skutkovom základe, že

dňa 21.08.2012 v čase okolo 15.00 hod. pri bytovkách v E. B. sa obvinení spoločne dohodli na tom, že zoženú nejaké peniaze, obv. P. povedal obv. ml. E., aby si z domu vzal airsoftovú guľičkovú pištoľ čiernej farby, že si má dať krátke nohavice a na ne obliecť dlhé nohavice, mikinu, pod ňu krátke tričko, že pôjdu do takého obchodíku, pred bytovkami v E. B., obv. P. obv. ml. E. odovzdal kuklu čiernej farby s výstrihom na oči a spoločne prešli pešo cez rolu okolo reštaurácie Dallas na ul. F. XXXX v T. nad T. k predajni potravín, kde obv. P. obv. ml. E. ukázal ten obchod a povedal mu: "Nebud' dosratý, všetko to bude dobré, a budem vonku strážiť, zväč hlas, povedz zabijem ťa, to zaberie", obv. H. P. zostal vonku strážiť a obv. ml. E. s kuklou na hlave a pištoľou v ruke vošiel do potravín, kde vyskočil na pult, namieril pištoľou na predavačku E. E. a zreval na ňu: "Dávaj peniaze stará, lebo ťa zabijem" pričom uvedené zopakoval trikrát, následne pištoľ priložil k čelu predavačky a zakričal: "Daj peniaze, lebo ťa zastrelím", načo menovaná vybehla von z predajne pričom z pokladne odcudzil finančnú hotovosť vo výške 185,62 €, s ktorou ušiel smerom na ul. U., potom obv. P. sa po telefonickom dohovore obv. ml. E. stretol pri horných bytovkách v Z., kde od neho prevzal odcudzené peniaze v hodnote 82 €, čím týmto svojím konaním poškodenému L. P., bytom U. F. XXX, IČO: 33408769 spôsobili škodu vo výške 185,62 €, pričom k zraneniu predavačky nedošlo.

Za to boli odsúdení, obžalovaný ml. E. E. podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr.zák., s prihladením na § 38 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. h), písm. k), písm. l) Tr.zák. a v spojení s § 118 ods. 1 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol podľa § 117 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci a to: 1 ks čierny ruksak so šedými pásmi o rozmeroch 45cm x 30 cm s nápisom NIKE, 1 ks tmavomodré dlhé riflové nohavice zn. NRPIS JEANS č. 32, 1 ks tmavomodrá trigovica s dlhými rukávami s nápisom OBCSESS veľkosti "L", 1 ks zelenomodrá šiltovka s označením Badge, 1 ks čierny plastový zásobník do pištole s guľičkami s rozmermi 12 cm x 1,7 cm s 18 guľičkami o priemere 4 mm a 2 ks sífónových bombičiek 8,5 cm ASG 12 g CO2. Zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr.zák. uložené ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Obžalovaný H. P. podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s prihladením na § 38 ods. 4 Tr.zák., § 36 písm. d) Tr.zák., § 37 písm. j), písm. k) Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. uložený trest prepadnutia veci a to: 1 ks čierna textilná kukla zn. VEP.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním podaným proti výroku o vine a treste obžalovaný H. P. a v zákonnej lehote podal odvolanie aj okresný prokurátor v neprospech oboch obžalovaných, a to proti výrokom o trestoch, ktoré boli obom obžalovaným uložené.

V písomnom odôvodnení odvolania obhajca obžalovaného H. P. JUDr. Jaromír Šuma uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd nesprávne zistil skutkový stav a na základe toho aj skutok nesprávne právne posúdil, keď uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby. Vina obžalovaného však jednoznačne a náležite preukázaná nebola. Obžaloba aj rozsudok prvého stupňa sú založené len na výpovediach spoluobvineného E. E., ktoré si však vzájomne odporujú práve v tom, či sa mal aj obžalovaný P. podieľať na spáchaní žalovaného skutku. Poukázal pri tom na odlišné verzie výpovedí E. E. ako obvineného v dňoch 21.8.2012 a 22.8.2012, kedy v prvej výpovedi obžalovaného H. P. vôbec nespomínal a v druhej

už zahrnul ako spolupáchateľa aj obžalovaného H. P.. Pritom jedným z možných dôvodov vyplýva z konfrontácie medzi oboma obžalovanými, keď obžalovaný E. E. uvádzal, že chcel P. z toho vynechať, ale potom, čo policajti na neho tlačili, aby povedal pravdu, spomenul aj H. P.. Z uvedeného podľa názoru obhajcu vyplýva, že obžalovaný E. bol manipulovaný, ktorý spolupáchateľa pred políciou vyprodukoval zo strachu a aj zo zisťovacieho motívu, aby to mal v následnom konaní ľahšie a zabezpečil si nižší trest. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného P. zo dňa 23.8.2012, kedy sa ako obvinený ku skutku priznal, táto bola podľa tvrdenia obžalovaného H. P. urobená pod nátlakom zo strany policajta, ktorý ho mal pred výsluchom biť, aby sa k skutku priznal. Zo strachu z tohto policajta zotrval obžalovaný na tejto výpovedi aj pred sudcom pre prípravné konanie rozhodujúcim o jeho vzatí do väzby. Navyše tieto výpovede urobil obžalovaný bez reálnej možnosti poradiť sa s advokátom. Obžalovaný je osobou blízku veku mladistvým, s právnym systémom nemá dostatok skúseností, preto nevedel adekvátne reagovať a zo strachu zmenil svoje výpovede a ku skutku sa priznal, čím vznikli v jeho výpovediach tak závažné rozpory, že viedli k zmetočnosti celého trestného konania. Podľa názoru obhajoby by sa z týchto dôvodov nemalo na tieto výpovede prihliadať. Zo strachu obžalovaný P. neuviedol ani svedkyňu E. U., ktorá mohla potvrdiť fakt, že v čase spáchania lúpeže, ako i pred ňou, bola s obžalovaným u neho doma. V rámci návrhov na doplnenie dokazovania obžalovaný žiadal vypočuť ďalších svedkov a to E. P. a S. P., ktorí mali počuť počas eskorty, ako obžalovaný E. E. uviedol, že svoju výpoveď proti H. P. odvolá. Tento dôkaz okresný súd odmietol vykonať ako nepotrebný, čím ale znemožnil, aby ďalší svedkovia mohli vniesť svetlo do objasňovania skutkového stavu. V ďalšom poukázal na rozpory vo výpovediach obžalovaného mladistvého E. E., pričom účasť obžalovaného P. na spáchaní skutku nepotvrdili ani ďalší svedkovia nachádzajúci sa v čase skutku, resp. krátko po ňom v predajni, resp. pred ňou. Navyše svedkovi M. obžalovaný ml. E. niekoľko dní pred lúpežou rozprával, že má v úmysle vylúpiť obchod, len čo mu príde zbraň objednaná z internetu, avšak neuvádzal pri tom žiadnu inú osobu, ktorá by sa mala s ním podieľať na spáchaní trestného činu. Napokon svedkyňa E. U. pred súdom uviedla, že k obžalovanému H. P. prišla o 13.00 hod., spolu pozerali film. Okolo 15.00 hod. obžalovaný H. P. odbehol z domu a vrátil sa o 15.23 hod. Po návrate si nevšimla na ňom nič zvláštne, pričom ho pozná tak dobre, že ak by išiel spáchať trestný čin, určite by si to na ňom všimla a myslí si, že by sa jej s tým aj zdôveril. Pritom k lúpeži malo v obchode dôjsť podľa výpovedí poškodených o 15.30 až 15.35 hod. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný H. P. sa nemohol skutku zúčastniť, navádzať obžalovaného E. na jeho spáchanie a ani nemohol strážiť pred obchodom. Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. sám odvolací súd rozhodol tak, že obžalovaného H. P. v zmysle § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodí.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav a v súlade s tým správne konštatoval vinu oboch obžalovaných. Nestotožňuje sa však s výrokmi o trestoch, ktorými boli obom obžalovaným uložené neprimerane mierne tresty, ktoré s prihliadnutím na osoby páchatelov a možnosti ich nápravy nezohľadňujú z hľadiska ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. U obžalovaného H. P. s poukazom na trestnú sadzbu upravenú v zmysle § 38 ods. 4 Tr.zák. súd prvého stupňa pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby nedostatočne vyhodnotil rozhodujúci podiel a mieru jeho účasti na spáchaní zločinu. Z dokazovania nevyplynuli žiadne okolnosti odôvodňujúce použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. a to navyše v takom rozsiahlom meradle, ako to urobil súd prvého stupňa. Pokiaľ ide o obžalovaného ml. E. E., v jeho prípade sa možno stotožniť s názorom, že sú splnené podmienky pre úpravu trestnej sadzby v zmysle § 117 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák. v jeho prospech. Súčasne možno akceptovať záver súdu, že u neho existujú konkrétne dôvody pre mimoriadne zníženie trestu, avšak nie v takom rozsahu, keď dolná hranica trestnej sadzby pre mladistvého bola znížená o celú polovicu. Vzhľadom k tomu prokurátor navrhol zrušiť výroky o trestoch odňatia slobody u oboch obžalovaných s tým, aby odvolací súd následne sám obžalovanému ml. E. E. uložil podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. h), k), l) Tr.zák. v spojení s § 118 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu pre mladistvých. A obžalovanému H. P. podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. d), § 37 písm. j), k) Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, zástupkyňa krajskej prokuratorky navrhla odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť v celom rozsahu tak, ako bolo prezentované a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného P. toto zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného H. P. JUDr. Jaromír Šuma navrhol zamietnuť odvolanie prokuratúry, resp. prokurátorky a vyhovieť ich odvolaniu v intenciách ako uvádzali v písomnom odôvodnení.

Obhajca obžalovaného ml. E. E. JUDr. Peter Janík navrhol odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuť ako nedôvodné.

Zákonná zástupkyňa obžalovaného ml. E. PaedDr. L. E. uviedla, že súhlasí so slovami obhajcu a žiadala, aby bolo odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuté.

Obžalovaný ml. E. E. uviedol, že súhlasí v plnom rozsahu s tým, čo povedal jeho obhajca, žiadal odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuť.

Obžalovaný H. P. uviedol, že sa cíti nevinný a súčasne pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora, toto zamietnuť. Súčasne žiadal v prípade uznania viny, aby bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podnetu podaných odvolaní obžalovaným a okresným prokurátorom súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a dospel k nasledujúcim záverom.

Čo sa týka odvolania podaného obžalovaným H. P. proti výroku o vine, krajský súd po dôslednom preskúmaní výrokov napadnutého rozsudku ako aj konania tomuto predchádzajúceho dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného nie je možné prisvedčiť. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k objasneniu veci a na základe vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové a právne závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v odôvodnení rozsudku, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr.por. Preto odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Obžalovaného H. P. svojou výpoveďou nepochybne usvedčuje spoluobžalovaný ml. E. vo svojich výpovediach zo dňa 22.8.2012 a nasledujúcich, vrátane výpovede pred súdom prvého stupňa. Skutočnosťou, že tento spoluobžalovaný vo svojej prvej výpovedi zo dňa 21.8.2012 H. P. vôbec nespomínal, sa prvostupňový súd dostatočne zaoberal a vysporiadal sa s ňou v rámci celkového hodnotenia dôkazov. Aj odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že spoluobžalovaný ml. E. túto zmenu logicky odôvodnil tým, že nechcel obžalovaného H. P. spočiatku prezradiť a až následne vypovedal pravdu. Pokiaľ obhajoba poukazuje na skutočnosť, že na ml. E. bol v tomto smere vyšetrovateľom vyvíjaný nátlak, je potrebné uviesť, že sám E. pred súdom prvého stupňa uviedol, že policajti na neho tlačili, aby povedal pravdu, nenútili ho však k priznaniu, k spáchaniu skutku sa priznal dobrovoľne, nikto mu nič nesľuboval, ani sa mu nevyhrážal. Preto nemožno súhlasiť s tvrdením obhajoby, že by tento obžalovaný bol manipulovaný za účelom uviesť ďalšiu osobu ako spolupáchatela. Ani vyšetrovateľ v tom čase totiž nemohol vedieť, že obžalovaný E. mal spolupáchatela. Preto aj krajský súd považuje jeho výpovede, v ktorých usvedčoval obžalovaného P. z účasti na skutku za pravdivé. Nasvedčuje tomu aj tá skutočnosť, že sám obžalovaný H. P. sa pri výsluchoch pred vyšetrovateľom dňa 23.8.2012 a pred sudcom pre prípravné konanie dňa 24.8.2012 k účasti na skutku priznal. Neobstojí pritom tvrdenie obhajoby, že obžalovaný P. toto doznanie urobil zo strachu pred vyšetrovateľom, ktorý ho údajne mal pri výsluchu biť a že pri tom boli porušené práva obžalovaného, pretože tieto výpovede urobil obžalovaný P. bez reálnej možnosti poradiť sa s advokátom a teda sú zmätočné, pričom súd by nemal k nim prihliadať. Aj s touto otázkou sa súd prvého stupňa dostatočným spôsobom vysporiadal, pričom taktiež odvolací súd podotýka, že obžalovaný P. bol pred vyšetrovateľom pri výsluchu dňa 23.8.2012 riadne poučený o svojich právach, uviedol, že poučeniu porozumel, súčasne vyhlásil, že obhajcu si nevolí, teda všetky jeho procesné práva boli dodržané. Napokon je nelogické tvrdenie obhajoby, že ak mal byť údajne P. k priznaniu

donucovaný bitkou vyšetrovateľom, že by sa opakovane k účasti na skutku priznal aj pred sudcom pre prípravné konanie, ktorý ho vypočúval dňa 24.8.2012, kedy mohol na svoju obranu uvádzať všetky dôležité skutočnosti. Ani šetrením úradu inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR nebolo zistené použitie násilia pri výsluchu obžalovaného P.. Takisto s námietkou obhajoby, že výpovede svedkov E. E., L. P., T. T., D. W. a E. P. potvrdzujú nevinu obžalovaného P., sa prvostupňový súd zaoberal, pričom ani podľa názoru odvolacieho súdu tieto výpovede nemôžu vylučovať, že obžalovaný P. sa nachádzal pred obchodom medzi zaparkovanými vozidlami. Nemožno však vylúčiť ani tú skutočnosť, že najskôr spoluobžalovanému E. pred vstupom do predajne povedal, že bude dávať vonku pozor, no po určitom čase sa z blízkosti predajne vzdialil. Napokon pokiaľ ide o výpoveď svedkyne E. U., ani odvolací súd tejto neveril a vyhodnotil ju ako účelovú v snahe pomôcť obžalovanému P.. Je totiž nelogické, aby obvinený, ktorý od počiatku svojho trestného stíhania má vedomosť o svedkovi, ktorý by ho svojou výpoveďou mohol vyviníť zo spáchania skutku, tohto neuviedol ihneď, ale až v konaní pred súdom. Naviac správne poukázal prvostupňový súd na skutočnosť, že obvinený v písomnom pokyne obhajcovi zo dňa 11.9.2012, ktorý je založený v trestnom spise uviedol, že mu nemá kto potvrdiť, že bol v čase vylúpenia obchodu doma. V kontexte vyššie uvedeného je potom nelogické odôvodnenie, že svedka ktorý mu mohol potvrdiť alibi, uvádzal až pred súdom prvého stupňa, lebo ho do toho nechcel zaťahovať. V konečnom dôsledku okresný súd riadne zdôvodnil aj zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania, keď obžalovaný žiadal vypočuť ďalších svedkov v súvislosti s rozhovorom pri eskorte, pričom ani podľa názoru odvolacieho súdu takéto doplnenie dokazovania po vyjadrení sa obž. ml. E. k týmto okolnostiam, tak ako sa uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku, nebolo potrebné.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného H. P., odvolací súd zvažoval, či nejde o niektorú z foriem účastníctva podľa § 21 (písm.b/, resp. d/) Tr.zák., avšak s poukazom na predchádzajúcu dohodu o spáchaní predmetného skutku, rozdelení získanej finančnej čiastky (k čomu aj reálne došlo, aj keď s časovým odstupom), spoločný príchod na miesto činu a dohodu, že P. bude pred predajňou dávať pozor a napokon aj ďalšie okolnosti prípadu popísané v napadnutom rozsudku a vyplývajúce zo skutkového stavu, skonštatoval odvolací súd, že obžalovaný naplnil zákonné znaky zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák., tak ako správne konanie kvalifikoval prvostupňový súd.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd za nutné poukázať vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom, pričom s ďalším podrobnejším odôvodnením v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

Pri preskúmaní výrokov o uložených trestoch odňatia slobody, ktoré boli napadnuté prokurátorom vo vzťahu k obom obžalovaným v ich neprospech a obžalovaným P. v jeho prospech, dospel odvolací súd k nasledujúcim záverom.

Čo sa týka rozhodovania o treste odňatia slobody obžalovanému ml. E. E., súd prvého stupňa správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ukladania trestu v zmysle § 34 Tr.zák, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Obžalovanému v zmysle § 36 písm. l/, písm. k/, písm. h/ Tr.zák poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov, ktoré si sám nespôsobil (choroba a úmrtie otca a s tým súvisiaca nepriaznivá rodinná a finančná situácia). Aj odvolací súd je názoru, že vzhľadom k okolnosti prípadu a pomery obžalovaného E. by použitie trestnej sadzby stanovenej zákonom bolo pre neho neprimerane prísne, preto trest vo výmere 12 mesiacov uložený prvostupňovým súdom je s prihliadnutím na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania trestom síce miernejším, nie však neprimerane miernym. Napokon ani prokurátorom navrhnutý trest v odvolaní nie je výrazne vyšší, pričom pri rozdiel v treste o 4 mesiace nemožno v prejednávacom prípade hovoriť o takej výraznej neprimeranosti, že by bolo potrebné ukladať trest prísnejší. Preto v tomto smere odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné, avšak z podnetu jeho odvolania bolo potrebné výrokom o treste zrušiť, avšak z iných dôvodov. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd vo výroku o treste pochybil, keď v súvislosti s použitím ustanovenia § 118 ods. 1 Tr.zák. u obžalovaného ml. E. nepoužil aj ustanovenie § 39 ods. 1 alebo ods. 2 Tr.zák. Ustanovenie § 118 ods.1 totiž výslovne odkazuje na splnenie zákonných podmienok § 39 Tr.zák., avšak alternatívne buď podľa § 39 ods. 1, alebo 39 ods.2 Tr.zák. Preto aj z výroku o treste by malo byť zrejmé, ktorá alternatíva bola použitá. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd u tohto obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo

výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a uložil mu podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. h), k), l) Tr.zák., § 118 ods. 1 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa na jeden rok, pričom na výkon trestu ho zaradil v zmysle § 117 ods. 1 Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Taktiež u obžalovaného H. P. súd prvého stupňa prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska ukladania trestu. Správne u neho konštatoval prítomnosť dvoch príťažujúcich okolností a to v zmysle § 37 písm. j/, písm. k/ Tr.zák. a jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm.d/ Tr.zák. O jeho osobe bolo zistené, že bol v r. 2012 postihnutý dvakrát za priestupky voči občianskemu spolunažívaniu, hľadá sa na neho ako súdne netrestaného. Aj keď prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správne záveru, že najmä vzhľadom na okolnosti prípadu, ale aj s prihliadnutím na vek obžalovaného a možnosti jeho nápravy by použitie upravenej trestnej sadzby od 8 rokov a 8 mesiacov do 12 rokov bolo pre neho neprimerane prísne a uložil mu za použitia § 39 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, odvolací súd dospel k záveru, že nedostatočne pri rozhodovaní o potrestaní prihliadol na ustanovenie § 34 ods.5 písm. a/ Tr.zák. a uložil mu neprimerane prísny trest. Pri zvážení okolností, kto z oboch spolupáchateľov akým spôsobom prispel k spáchaniu trestného činu, je nutné uviesť, že aj keď obž. P. prispel k navedeniu E. na spáchanie trestného činu, nepochybne vyplýva, že obž. ml. E. podstatnejšou mierou prispel k jeho samotnej realizácii. Z uvedeného dôvodu potom (i keď u každého z obžalovaných je použitá iná trestná sadzba) sa s poukazom k posúdeniu akou mierou prispel k spáchaniu trestného činu, uložený trest obžalovanému P. v porovnaní s obžalovaným ml. E. javí na rozdiel od prokurátora ako neprimerane prísny. Preto odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného P. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr.zák., § 36 písm. d) Tr.zák., § 37 písm. j), k) Tr.zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr.zák. mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 319 Tr.por. odvolanie Okresného prokurátora Bánovce nad Bebravou vo vzťahu k obžalovanému H. P. zamietol.

Vo vzťahu k výroku o uloženom treste prepadnutia veci obžalovanému P. odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, pre ktoré by bolo tento nutné rušiť alebo meniť, tento je zákonný a boli splnené podmienky na jeho uloženie. Výrok o treste prepadnutia veci vo vzťahu k obžalovanému E. a tiež výrok o uložení ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou odvolaním napadnuté neboli a týmto rozsudkom zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.